ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ НА "МАЛКЕР"ООД ЗА ГОДИНАТА, ПРИКЮЧВАЩА НА 31 ДЕКЕМВРИ 2014 ГОДИНА

I. ЮРИДИЧЕСКИ СТАТУТ И ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО

"МАЛКЕР"ООД, гр.София е вписано в Търговския регистър на Софийски Градски съд по ф.д. № 15582 от 1995г.с ЕИК по Булстат:831831239. Дружеството е със седалище и адрес на управление гр.София,бул."Ал.Стамболийски"№125-2 . Дружеството е регистрирано с капитал 5000 /пет хиляди лева/. Регистрираният капитал е внесен изцяло.Към датата на изготвяне на този отчет Дружеството се управлява от управителя Иван Дяков .

Предмет на дейността на Дружеството за 2014г. – отдаване под наем на собствени недвижими имоти .

II. БАЗА ЗА СЪСТАВЯНЕ НА ОТЧЕТА

Приложеният финансов отчет е изготвен в съответствие с Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, Закона за счетоводството, Данъчното, Търговското и Социално законодателство в страната, действащи през отчетната 2014 год.

1. Счетоводни принципи

Текущото счетоводно отчитане на стопанските операции се осъществява в съответствие със счетоводните принципи и практики, установени от Закона за счетоводство и Националните счетоводни стандарти финансови отчети за малки и средни предприятия.

Балансът и Отчетът за приходите и разходите са изготвени в съответствие с конвенцията за историческа стойност. Изготвени са в съотвествие с изискванията на принципите: текущо начисляване; предимство на съдържанието пред формата; предпазливост; съпоставимост на приходите и разходите; постоянство.

2. Действащо предприятие

Финансовият отчет на предприятието е изготвен в съответствие с принципа на действащото предприятие и на управляващия орган не са известни данни, които водят до несигурност относно възможността предприятието да продължи своята дейност.

Форма, структура и съдържание на финансовия отчет

Съставните части на финансовият отчет - Счетоводен баланс, Отчет за приходите и разходите, Отчет за собствения капитал са представени във формата определен в Националните стандарти за малки и средни предприятия /СС 1 Представяне на финансовите отчети/.

Разделите, групите и статиите в счетоводния баланс и отчета за приходите и разходите се посочват отделно и в поредността определена за съответната форма. Отчетът за паричните потоци е представен във формата определен със СС 7 Отчети за паричните потоци.

3. Функционална и отчетна валута

Дружеството води своите счетоводни регистри в български лева, която приема за негова отчетна валута за представяне на финансовия отчет. Данните в отчета и приложенията към него са представени в хиляди лева.

а/ функционална и отчетна валута

Функционалната и отчетна валута на представяне на финансовия отчет на дружеството е българският лев. От 01.07.1997 г. левът е фиксиран в съответствие със Закона за БНБ към германската марка в съотношение BGN 1:DEM 1, а с въвеждането на еврото като официална валута на Европейския съюз - с еврото в съотношение BGN 1.95583:EUR 1.

Валутните разлики от преизчисленията във валута са отчетени като текущ финансов приход или разход.

4. Сравнителна информация и рекласификация

Дружеството представя сравнителна информация в този финансов отчет за една предходна година. В счетоводния баланс, отчета за приходите и разходите и отчета за паричните потоци се представя съответната сравнителна информация за предходния отчетен период по отношение на всеки раздел, група и статия в тях.

III. Значими счетоводни политики

1.Нетекущи /дълготрайни/ активи

1.2. Дълготрайни материални активи

Дълготрайни материални активи са представени в баланса по цена на придобиване намалена с натрупаната амортизация и натрупана загуба от обезценка.

1.2.1. Първоначална оценка

При придобиването дълготрайните материални активи се оценява по цена на придобиване, която включва покупна цена, вносни мита, невъзстановими данъци и разходи, пряко свързани с доставката и привеждането на актива в подходящ за ползването му вид. Преките разходи са: разходи за подготовка на обекта, разходи за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходи за хонорари на лица, свързани с проекта, невъзстановяеми данъци и др. Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане, разликата между първоначалната

оценка (сегашна стойност на всички плащаяния) и сумата на всички плащания се признава за лихвен разход през периода на разсроченото плащане

Дълготрайни материални активи се признават в случай, че удовлетворяват определението за такива посочено в СС16 Дълготрайни материални активи,а именно:

- имат натурално веществена форма;
- използват се за производството, административни цели и оказване на услуги;
- тяхната цена на придобиване надвишава 500 лв.;
- очаква се да бъдат използвани през повече от един отчетен период.

1.2.2. Последващи разходи

Разходи, свързани с текущ ремонт и поддръжка, извършени след въвеждане в експлоатация на материалните дълготрайни активи, се признават като текущи в момента на извършването им. С разходите, които водят до увеличаване на очакваните бъдещи икономически ползи от използването на даден дълготраен актив над първоначално определената стандартна ефективност се коригира балансовата стойност на съответния дълготраен материален актив.

При подмяна на разграничима част от дълготраен актив, неамортизираната част на заменените компоненти се изписва от балансовата стойност на активите и се признава в текущите разходи за периода на преустройството.Направените разходи за подменената или подновената част се отчита като придобиване на отделен актив.

1.2.3. Методи на Амортизация

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод за периода на оставащия очакван полезен живот, определен към момента на придобиване. Земята не се амортизира. Полезният живот по групи активи е определен в съответствие с: физическото износване, спецификата на оборудването, бъдещите намерения за употреба и с предполагаемото морално остаряване.

Годишните амортизационни норми съответстват на максималните, признати за данъчни цели и следователно не пораждат данъчни разлики. Годишните амортизационни норми на основните групи активи, използвани през 2014 г. са както следва:

ГРУПА АКТИВИ	години	Счетоводна амортизационна норма в %	Данъчна амортизационна норма в %
Машини и съоръжения	2014,2013 г.	30	30
Сгради	2014,2013 г.	4	4
Компютри	2014,2013 г.	50	50

Автомобили	2014,2013 г.	25	25
Други	2014,2013 г.	15	15

1.2.4.Обезценка на активи

Балансовите стойности на дълготрайните материални активи подлежат на преглед за обезценка, когато са налице събития или промени в обстоятелствата, които показват, че балансовата им стойност би могла да се отличава трайно от възстановимата им стойност. Ако са налице такива индикатори, че приблизително определената възстановима стойност е по-ниска от тяхната балансова стойност, то последната се коригира до възстановимата стойност на активите. Възстановимата стойност на дълготрайните материални активи е по-високата от двете: справедлива стойност без разходи за продажба или стойност при употреба. За определянето на стойността при употреба на активите, бъдещите парични потоци се дисконтират до тяхната настояща стойност като се прилага дисконтов фактор преди данъци, който отразява текущите пазарни условия и оценки на времевата стойност на парите и рисковете, специфични за съответния актив. Загубите от обезценка се отчитат в отчета за доходите, освен ако за дадения актив не е формиран преоценъчен резерв. Тогава обезценката се третира като намаление на този резерв, освен ако тя не надхвърля неговия размер, и надвишението се включва като разход в отчета за доходите.

2. Търговски и други вземания

Търговските вземания се представят и отчитат по справедлива стойност на база стойността на оригинално издадената фактура (номинална стойност), намалена с размера на обезценката за несъбираеми суми. Приблизителната оценка за загуба от съмнителни и несъбираеми вземания се прави, когато за събираемостта на цялата сума или на част от нея съществува висока несигурност. Несъбираемите вземания се изписват, когато се установят правните основания за това, или когато дадено търговско вземане се прецени като напълно несъбираемо. Отписването на вземането става за сметка на формирания коректив.

3.Парични средства и парични еквиваленти

Парични средства включват парични наличности по текущи сметки в банки и касови наличности. Същите са оценени по номинална стойност.

4. Задължения към доставчици и други задължения

Търговските и други задължения са краткосрочни и дългосрочни.Валутните задължения и парични средства са оценени по заключителния курс на БНБ за съответния вид валута към 31 декември 2014 г.

7.1. Лихвоносни заеми и други привлечени ресурси

Всички заеми и други привлечени финансови ресурси са представени първоначално по номинална сума, която се приема за справедлива стойност на полученото по сделката, нетно от преките разходи, свързани с тези заеми и привлечени ресурси. След първоначалното признаване, лихвоносните заеми и други привлечени ресурси, последващо се оценяват по амортизируема стойност, определена чрез прилагане на метода на ефективната лихва. Амортизируемата стойност е изчислена като са взети предвид всички видове такси, комисионни и други разходи, вкл. дисконт или премия, асоциирани с тези заеми. Печалбите и загубите се признават в отчета за доходите като финансови приходи/разходи през периода на амортизация или когато задълженията се отпишат или редуцират.

5. Лизинг

Дружеството няма сключени договори за лизинг.

6. Доходи на персонала

Според българското законодателство Дружеството е задължено да прави вноски във фондове за социално и здравно осигуряване. Това задължение се отнася за служители, назначени по трудови договори и се изразява в изплащането на вноски за сметка на работодателя в размер на определен процент от брутните трудови възнаграждения. Вноските за социално и здравно осигуряване за сметка на работодателя се признават за текущи разходи за периода, за който се отнасят.

Към 31 декември 2014 г. Дружеството има задължение към персонал в размер на 1 хил.лева.,които представляват неизплатени възнаграждения за м.12/2014г.

7.Признаване на приходи и разходи

7.1. Приходи

Приходите в дружеството се признават на база принципа за начисляване и до степента, до която стопанските изгоди се придобиват от дружеството и доколкото приходите могат надеждно да се измерят. При предоставянето на услуги, приходите се признават, отчитайки етапа на завършеност на сделката към датата на баланса, ако този етап може да бъде надеждно измерен, както и разходите, извършени по сделката и разходите за приключването й.

7.2. Разходи

Разходите в дружеството се признават в момента на тяхното възникване и на база принципите на начисляване и съпоставимост.

Разходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ разход за периода, през който договорите за които се отнасят, се изпълняват.

Финансовите разходи се състоят от лихвени разходи, вкл. банкови такси .

8. Дружествен капитал и резерви

"Малкер"ООД е създадено като Дружество с ограничена отговорност. Като такова е задължено да регистрира в Търговския регистър определен размер на капитал, който да служи като обезпечение на кредиторите на дружеството за изпълнение на техните вземания към него. Съдружниците отговарят за задълженията на дружеството до размера на своето участие в капитала и могат да претендират връщане на това участие само в производство по ликвидация или несъстоятелност. Дружеството отчита основния си капитал по номинална стойност на регистрираните в съда дялове.

9. Данъци върху печалбата

Текущите данъци върху печалбата са определени в съответствие с изискванията на българското данъчно законодателство – Закона за корпоративното подоходно облагане.

Номиналната данъчна ставка за 2014 г. е 10% (2013 г. : 10%).

10. Приблизителни оценки и предположения с висока несигурност.

Изготвянето на финансови отчети в съответствие с Националните счетоводни стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия изисква от Ръководството да направи приблизителни оценки и предположения, които имат влияние върху стойностите на отделни активи и пасиви и оповестяването на условни активи и пасиви към датата на финансовия отчет и отчетените суми на приходите и разходите по време на отчетния период. Всички те са извършени на основата на най- добрата преценка, направена от ръководството към датата на съставяне на финансовия отчет.

10.1.1 Обезценка на дълготрайни материални активи

Към датата на всеки отчет ръководството на дружеството организира преглед за обезценка на земите и оборудването. Към 31.12.2014 г., ръководството е направило преглед за обезценка на земите и оборудването на дружеството. Ръководството на Дружеството е преценило,че не са били налице условия за обезценка.

10.1.2.. Обезценка на вземания

Приблизителна оценка за загуби от съмнителни и несъбираеми вземания се прави отръководството в края на всяка финансова година.

Обезценка на търговски вземания се формира когато са налице обективни доказателства, че дружеството няма да може да събере цялата сума по тях съгласно условията ха договорите с клиентите. За такива доказателства ръководството приема:

- установяването на значителни финансови затруднения на длъжника по вземането;
- вероятност длъжникът да влезе в процедура на несъстоятелност или друга финансова реорганизация,
- неизпълнението или просрочието в плащането (повече от 365 дни).

Тези обстоятелства се вземат под внимание от ръководството, когато се определя и класифицира дадено вземане за обезценка.

Стойността на обезценката е разликата между балансовата стойност на даденото вземане и сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични потоци, дисконтирани по оригинален ефективен лихвен процент. Всички съмнителни вземания, които не са събрани в продължение на повече от една година се третират като несъбираеми и се обезценяват изцяло, доколкото се преценява, че съществува висока несигурност за тяхното събиране в бъдеще.

Балансовата стойност на вземанията, за които е преценено, че е необходимо да се направи обезценка, се коригира чрез използването на корективна сметка, в която се натрупват всички обезценки, а сумата на загубата от обезценка за периода се признава в отчета за доходите в статия «други разходи" . В случаите на последващо възстановяване на обезценка то се посочва като „други приходи" за сметка на намаление на коректива.

11. Финансови инструменти

11.1. Финансови активи

Дружеството класифицира своите финансови активи в следните категории: "кредити и вземания", включително паричните средства и еквиваленти и "активи държани за търгуване",финансови активи държани до настъпване на падеж . Класификацията е в зависимост от същността и целите (предназначението) на финансовите активи към датата на тяхното придобиване. Ръководството определя класификацията на финансовите активи на дружеството към датата на първоначалното им признаване в баланса.

Кредити и вземания

Вземанията са недеривативни финансови активи с фиксирани или установими плащания, които не се котират на активен пазар. Те се оценяват в баланса по тяхната амортизируема стойност при използването на метода на ефективната лихва, намалена с направена обезценка. Тези активи се включват в групата на текущите активи, когато матуритетът им е в рамките на 12 месеца или в един обичаен оперативен цикъл на дружеството, а останалите – като нетекущи. Тази група финансови активи включва: предоставени заеми, търговски вземания, други вземания от контрагенти и трети лица, парични средства и парични еквиваленти, от баланса. Лихвеният доход по кредитите и вземанията се признава на база ефективна лихва, освен при краткосрочните вземания под 3 месеца, където признаването на такава лихва е неоснователно като несъществено и в рамките на обичайните кредитни условия.

Лихвите се представя в отчета за приходите и разходите като "финансови приходи".

11.2. Финансови пасиви

Финансовите пасиви на дружеството включват заеми и задължения към доставчици и други контрагенти. Първоначално те се признават в баланса по справедливата им стойност нетно от преките разходи по транзакцията, а последващо - по амортизируема стойност по метода на

ефективната лихва, освен за просрочени, предоговаряни и под условие за предсрочно изплащане.

Справедливи стойности

Справедливата стойност най-общо представлява сумата, за която един актив може да бъде разменен или едно задължение да бъде изплатено при нормални условия на сделката между независими, желаещи и информирани контрагенти. Справедливата стойност на финансовите инструменти, които не се търгуват на активни пазари се определя чрез оценъчни методи, които се базират на различни оценъчни техники и предположения на ръководството, направени на база пазарните условия към датата на баланса.

Концепцията за справедливата стойност предполага реализиране на финансови инструменти чрез продажба. В повечето случаи, обаче, особено по отношение на търговските вземания и задължения, кредитите и депозитите, дружеството очаква да реализира тези финансови активи и чрез тяхното цялостно обратно изплащане или респ. погасяване във времето. Затова те се представят по тяхната амортизируема стойност.

Притежаваните от дружеството финансови активи са основно краткосрочни търговски вземания и наличности по разплащателни сметки в банки, поради което се приема, че балансовата им стойност е приблизително равна на тяхната справедлива стойност. При дългосрочните привлечени заеми приблизителната оценка на справедливата им стойност се определя чрез дисконтирането на техните бъдещи парични потоци на база усреднени пазарни лихвени проценти към датата на баланса.

12.Управление на финансовия риск

В хода на обичайната си стопанска дейност дружеството може да бъде изложено на различни финансови рискове, най-важните от които са: пазарен риск (включващ валутен риск, риск от промяна на справедливата стойност и ценови риск), кредитен риск, ликвиден риск и риск на лихвено-обвързани парични потоци. Общото управление на риска е фокусирано върху прогнозиране на резултатите от определени области на финансовите пазари за постигане на минимизиране на потенциалните отрицателни ефекти, които биха могли да се отразят върху финансовите резултати. Финансовите рискове текущо се идентифицират, измерват и наблюдават с помощта на различни контролни механизми, за да се определят адекватни цени напродуктите/услугите на дружеството и на привлечения от него заемен капитал, както и да се оценят адекватно пазарните обстоятелства, правените от него инвестиции и формите на поддържане на свободните ликвидни средства, без да се допуска неоправдана концентрация на даден риск.

Управлението на риска се осъществява текущо под прякото ръководство на изпълнителния директор и финансовите експерти на дружеството съгласно политиката, определена от Съвета на директорите, който е разработил основните принципи на общото управление на финансовия риск, на базата на които са разработени конкретните процедури за управление на

отделните специфични рискове, като валутен, ценови, лихвен, кредитен и ликвиден, и за риска при използването на деривативни и недеривативни (основно) инструменти.

По-долу са описани различните видове рискове, на които е изложено дружеството при осъществяване на търговските му операции, както и възприетият подход при управлението на тези рискове.

12.1.Пазарен риск

а.Валутен риск

Дружеството осъществява своите сделки основно в страната. То не е изложено на значителен валутен риск, защото почти всички негови операции и сделки са деноминирани в български лева и евро, а последното е с фиксиран курс спрямо лева по закон.

12.2.Ценови риск

Дружеството не притежава акции и ценни книжа, които са обект за търгуване, както и няма практика да търгува с финансови инструменти – съответно не е изложено на рискове от негативни промени на фондовите пазари.

12.3. Кредитен риск

Финансовите активи на дружеството са концентрирани в две групи: парични средства (в брой и по банкови сметки) . Кредитен риск е основно рискът, при който клиентите на дружеството няма да бъдат в състояние да изплатят изцяло и в обичайно предвидените срокове дължимите от тях суми по търговските вземания.

12.4. Ликвиден риск

Ликвидният риск се изразява в негативната ситуация дружеството да не бъде в състояние да посрещне безусловно всички свои задължения, съгласно техния падеж.

То провежда консервативна политика по управление на ликвидността, чрез която постоянно поддържа оптимален ликвиден запас парични средства и добра способност на финансиране на стопанската си дейност. Дружеството ползва и привлечени кредитни ресурси.

13.Управление на капиталовия риск

С управлението на капитала дружеството цели да създава и поддържа възможности то да продължи да функционира като действащо предприятие и да осигурява съответната възвръщаемост на инвестираните средства на акционерите, стопански ползи на другите заинтересовани лица и участници в неговия бизнес, както и да поддържа оптимална капиталова структура, за да се редуцират разходите за капитала.

Дружеството текущо наблюдава осигуреността и структурата на капитала на база съотношението на задлъжнялост. Това съотношение се изчислява между нетния дългов капитал към общата сума на капитала. Нетният дългов капитал се определя като разлика между всички привлечени заемни средства (краткосрочни и дългосрочни) така, както са посочени в баланса и паричните средства и парични еквиваленти. Общата сума на капитала е равна на собствения капитал и нетния дългов капитал. През 2014 г. стратегията на ръководството на дружеството е да се поддържа съотношение в рамките на не повече от 50%.
В таблицата по-долу са представени съотношенията на задлъжнялост на база структурата на капитала към 31 декември:

Показатели	2014 г хил.лв	2013 г хил.лв
Общ дългов капитал, в т.ч.	581	532
- заеми от банки		
- заеми от други лица	464	414
- задължения към търговски предприятия	117	118
Намален с:		
- парични средства и еквиваленти	252	49
- Нетен дългов капитал	329	483
Общо собствен капитал	423	422
Общо капитал	752	905
Съотношение на задлъжнялост	43.75	53.37

14. Събития, настъпили след датата на Годишния финансов отчет – Няма събития настъпили след датата на годишния финансов отчет,които имат отношение към него.

15. Взаимоотношения със свързани лица – Дружеството има взаимоотношения със свързани лица по повод отдаване на наем на офис, и получени и предоставени заеми.

Дата: 26.02.2015 г.

Съставител :
(Счет.къща Домино ООД)

Управител:
(Иван Дяков)